

РЕШЕНИЕ

№ 1234

гр. София, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11683** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 20196024/30.09.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-ти състав по НАХД № 5999/2021г. е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ серия К № 3711247, издаден от СДВР, с който на Г. Т. И. на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.4 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева за нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 ЗДвП.

Решението е обжалвано от наказаното лице като с твърдения, че е неправилно и незаконосъобразно се моли за отмяната му. Твърди се, също така, че не е била назначена експертиза за установяване на вида на камерата – мобилна или стационарна, което според касатора е определящо за правилното решаване на делото. Отрича на посочената дата, час и място да е управлявал автомобила с превишена скорост. Твърди, че ЕФ не е издаден от компетентен орган, не е посочена възможност за обжалването му, може да бъде издаден само въз основа на заснемане със стационарна видеокамера, обозначена по реда на чл.165, ал.2, т.7 ЗДвП като се позовава на ТР № 1/2014г. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационното оспорване, редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че на 16.06.2020 г., в 10:05 ч., с автоматизирано техническо средство – преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип „ARH CAM S1”, № 11743с7, в [населено място], по [улица], до хотел „Премиер”, с посока на движение от [улица]към [улица], било заснето движението на лек автомобил марка „Рено”, модел „Колеос”, с регистрационен СВ 7385 ВМ, като при ограничение на скоростта 40 км/ч за населено място, въведено с ПЗ В26, скоростта на движение на автомобила била 78 км/ч.

Скоростта, с която се движил лекият автомобил, била установена и заснета от преносима система за контрол на скоростта на МПС, тип „ARH CAM S1”, № 11743с7. Преносимата система за контрол на скоростта била одобрена и вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 5126 на дата 07.09.2017г., със срок на валидност до 07.09.2027г., за което има и издадено Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126. Към процесната дата, преносимата система за контрол на скоростта била преминала последваща периодична проверка на 01.10.2019 г.

Въз основа на констатираното и заснето нарушение на скоростта бил издаден процесния ЕФ серия К № 3711247, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП на касатора било наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП. В ЕФ е посочено, че разрешената скорост на движение била 40 км/ч, установената скорост на движение била 78 км/ч, съответно разрешената скорост била превишена с 38 км/ч. Процесният ЕФ бил връчен на жалбоподателя на 26.03.2021 г

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът е обосновал извод за законосъобразност на ЕФ като вкл. е обсъдил възражението на И. досежно вида на техническото средство, с което е заснето извършеното от него нарушение. Изложените от него доводи се споделят изцяло от настоящия състав, поради което не е нужно преповтарянето им /чл.221, ал.2, изр.2-ро АПК/. Извършеният преглед на измененията в нормативната уредба установява по несъмнен начин възможността за заснемане на извършените нарушения на правилата за движение по пътищата с мобилни камери и издаването въз основа на така посоченото установяване на ЕФ, с който да бъде наложено съответното административно наказание за извършеното административно нарушение, какъвто е настоящият случай. Именно с оглед измененията в нормативната уредба, а и доколкото ответникът не твърди обратното, не е било необходимо назначаването на съдебно-техническа експертиза за установяване вида на автоматизираното техническо средство, с което е установено и

заснето извършеното от касатора нарушение. Полагайки дължимата грижа решаващият съд е установил с всички допустими средства годността на техническото средство.

С решението е даден отговор и на въпроса относно компетентността на издателя на процесния ЕФ – същият отговора на изискванията към формата и съдържанието на акта, регламентирани в чл.189, ал.4 ЗДвП като с оглед обстоятелството, че административното нарушение е извършено на територията на Столична община, Област С., процесният ЕФ е издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи. Областните дирекции на МВР, както е посочил районният съд, са структурни звена на МВР – чл.37 ЗМВР и като такива те притежават съответната териториална компетентност за издаване на ЕФ по чл.189, ал.4 ЗДвП.

Съответни на материалния закон са и изводите на съда по отношение квалификацията на деянието и размера на наложената санкция. Чл.189, ал.4 ЗДвП урежда начина на налагане на санкцията, но санкционният състав е регламентиран в чл.182 ЗДвП. Съгласно ал.1, т.4 по посочената разпоредба водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва за превишаване от 31 до 40 km/h - с глоба 400 лв. В конкретния случай водачът се е движел в границите на населеното място като при въведено с пътен знак В26 ограничение на скоростта от 40 км/ч се е движел със скорост 78 км/ч, т.е. с превишение на пределно допустимата скорост от 38 км/ч. Именно поради това извършеното нарушение е санкционирано по посочения състав.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20196024/30.09.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-ти състав по НАХД № 5999/2021г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.